

til at gjøre, og mindst vil det kunne bestaae med, hvad det ærede Medlem selv har anbragt om Nødvendigheden af her at følge Grundsaetningerne for Expropriation og give Erstatning; thi jeg troer dog ikke, at det kan siges at være en saadan Erstatning, at denne „indtil $\frac{1}{6}$ “ anvendes til i 20 Aar at overlade en Brugsret til dem, der ellers ikke faae Erstatning, og som maastee kunne trænge til at bevare denne Brugsret i langt længere Tid end 20 Aar. I § 2 er der Forskrifter, som jeg heller ikke synes ret kunne forsvares. Naar man saaledes der siger, at Erstatningen skal tilkomme dem, der den 1ste Januar 1843 eiede Steder, forbundne med denne Brugsret, saa synes jeg ogsaa, at dette er en Udvei, hvorved man vel sjerner Vanskeligheder, men hvorved man tillige overfører det, som egentlig skal løses paa en anden Maade. Paa samme Maade betragter jeg Bestemmelsen om, at Erstatningen skal tilkomme dem, der eie skiltsat Jord indtil en Skjeppe; ogsaa dette forekommer mig at være vilkaarligt. Men, idet jeg allerede længe har opholdt Thinget, tør jeg ogsaa gaae ud fra den Forudsætning, at Andre ville udtale sig og, som jeg formoder, ikke anbefalende for det ærede Medlems Endringsforslag, og jeg skal derfor nu indskrænke mig til gjentagende at anbefale mit Endringsforslag til Vedtagelse med den Bemærkning, at det synes ikke blot ved en Gjennemlæsning af Lovforlagets Indhold og ved en Overveielse af de Virkninger, det vil kunne suldringe, men ogsaa i det Hele med Hensyn til den Veroligelse af Stemningen, som vil finde Sted paa Bornholm, og Overbeviisningen om, at Udtalelserne idelig og idelig ere gaaede i den Retning, hvori Lovforlaget gaaer, at dette bør anbefales til Vedtagelse, men dog med det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Tscherning: Det ærede Medlem synes at overse, at efter mit Forslag er det ikke Lov-

givningen, der kommer til at raade, men en Domstol ad hoc af samme Art som de, der have gjort Fyldest ved alle tilsvarende Sager her i Landet. Havde vi i alle tilsvarende Sager ladet Afgjørelsen stee ved en Paragraph som den, det ærede Medlem foreslaaer, saa havde vi sandsynligviis nu ligget midt i en Række af Processer.

Casse: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Casse: Jeg troer, at, hvad det ærede Medlem nu anførte, kun gjælder med Hensyn til en Deel af hans Endringsforslag, som ikke er det, hvorpaa mine Bemærkninger vare rettede; disse gjaldt selve Grundlaget, som indholdes i Forslagets §§ 1 og 2.

Indenrigsministeren: Det Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Solbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), er jo i Virkeligheden et heelt nyt Lovforslag. Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmands Angreb maatte være rettede imod Vedtagelsen af det af Regjeringen forelagte Lovforslag, og at det maatte være indlysende, at det vilde være unyttigt nu at fremkomme med et heelt nyt Forslag til Ordningen af disse Forhold. For mig staaer Spørgsmaalet ganske simpelt saaledes, at enten maa man gaae ind paa Lovforlaget, som det er forelagt af Regjeringen og vedtaget af Landstinget med de Endringer, som Folkethinget maatte ansee for passende, eller forkaste Loven. — Der er af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Casse) stillet et Endringsforslag til Lovudkastet, et virkeligt Endringsforslag, som gaaer ud paa at sætte en vis Frist til at gjøre Indsigelser gjældende ad Rettens Vej og der søge sin Ret til Andeel i Udmarksjorderne godkjendt, forinden Loven kan træde i Kraft i det paagjældende Sogn. Jeg kan nu ikke dele det ærede Medlems Anskuelse, at en saadan Bestemmelse kun i meget ringe Omfang vilde finde Anvendelse. Jeg troer vistnok at kunne antage, at der idetmindste